

„Közel van már hozzátok az Isten országa.” (Lk 11,20)

Erre vártak Jézus korában a zsidók. Ő pedig amint járni kezdte a falvakat és városokat, ezt hirdette: „Közel van hozzátok az Isten országa!” (Lk 10,9) És közvetlenül utána: *„Közel van már hozzátok az Isten országa.”*

„Az Isten országa közöttetek van!” (Lk 17,21) Jézus személyében maga Isten jött el a népéhez, határozottan és nagy erővel újra kezébe vette a történelmet, hogy a cél felé irányítsa. Csodái ennek jelei voltak.

Abban az evangéliumi részben, ahonnan az élet igéjét vettük, Jézus épp meggyógyított egy némát, megszabadította az ördögtől, aki megszállva tartotta. Ez a bizonyíték, hogy azért jött, hogy legyőzze a rosszat, mindenféle rosszat, és végül helyreállítsa Isten országát.

Ez a helymeghatározás, „Isten országa”, a zsidó nép szóhasználatában Isten működését jelentette, aki Izrael érdekében cselekszik, megszabadítja a szolgaság minden formájától, minden rossztól, igazságra és békére vezet, valamint elárasztja örömmel és minden jóval. Jézuson keresztül olyan Istent látunk, aki irgalmas „atya”, tele szeretettel és együttérzéssel, ismeri minden gyermekének szenvedését, és tudja, mire van szükségük.

Nekünk is meg kell hallanunk, amit Jézus hirdet: *„Közel van már hozzátok az Isten országa.”*

Ha szétnézünk, sokszor az a benyomásunk, hogy a világban a rossz uralkodik, hogy az erőszak és a korrupció kerekedik felül. Ellenséges erők kerítenek hatalmukba, erőnket meghaladó fenyegető események vesznek körül. Tehetetlennek érezzük magunkat a háborúkkal és a környezeti katasztrófákkal szemben, a klímaváltozás okozta változások és tragédiák, valamint a migráció, a gazdasági és pénzügyi válság láttán.

Erre is érvényes, amit Jézus hirdet: azt kéri, higgyük el, hogy már most is győzelmet arat a rossz fölött, és létrehoz egy új világot.

26 évvel ezelőtt épp márciusban beszélt Chiara Lubich sok ezer fiatalhoz, és rájuk bízta álmát: „Tegyük jobbá a világot, szinte olyanná, mint egy család, akik mind egyetlen közös és szolidáris haza, az egyesült világ gyermekei.” Ez akkor is utópiának tűnt. És azért, hogy az álom valóra váljon, azt kérte tőlük, éljenek kölcsönös szeretetben, mert biztos volt benne, „Így

maga Jézus lesz közöttünk, a Mindenható. És tőle mindent remélhetünk.”

Igen, Jézus az Isten országa.

Mi tehát a mi feladatunk? Tegyük meg mindent azért, hogy mindig közöttünk legyen. És így folytatta Chiara: „Akkor Jézus maga működik majd az országokban, mert bizonyos értelemben visszatér a világba, mindenhol, ahol éltek, és jelenvalóvá teszik őt kölcsönös szeretetek, az egységek által. Megvilágosít majd titeket, hogy mit kell tennetek, vezet és támogat, erőt, tüzet és örömet ad. Általa egyetértésre jut majd a világ körülöttek, és szertefoszlik minden megosztottság. (...) Legyen szeretet közöttetek és vessétek el a szeretet magját a föld minden sarkában az emberek, a csoportok, a nemzetek szívébe minden eszközzel, hogy elárassza a világot és megvalósuljon az a szeretetáradat, amiről időnként beszélünk. Ti is járuljatok hozzá, hogy megvalósuljon a szeretet civilizációja, amelyre mindenki vár. Erre kaptatok meghívást. És nagy dolgokat fogtok látni.” [\[1\]](#)

Fabio Ciardi

/forrás: www.fokolare.hu/